

[Alfred Jensen.]

sorg, med at fratage dem Hjælpen, hvis de ikke anskaffer sig bedre og dyrere Lejligheder. Det vilde være for Smed at rette Bager. De, der er Skyld i Misbrug af den offentlige Hjælp, maa i dette Tilfælde være Husejerne, og det maa være her, der skal sættes ind. Ved at man tager Hjælpen fra den Mand, der bor i den daarlige Lejlighed, gør man ikke Forholdet bedre, man skaber ikke Mulighed for, at han kan faa en sundere Lejlighed, tværtimod løber man Risiko for, at han maa flytte hen i et andet Kvarter, og at der her vil ske en Sammenhobning af socialt set de samme Mennesker, som findes i de nuværende Slumkvarterer. I saadanne Kvarterer, hvor Mennesker med daarlige sociale Forhold søger sammen, vil man let udsættes for Overbefolkning og for det samme, som nu eksisterer i de Kvarterer, hvor de usunde Boliger er. Derfor maa vi hævde, at hvis man skal foretage en Sanering af Boligforholdene, saa maa man ogsaa sætte kraftigt ind paa en Forbedring af de sociale Forhold.

Samtidig maa man ogsaa se paa, om det er muligt at skaffe Lejligheder til de Mennesker, der ved Saneringen tvinges bort fra de billige Lejligheder, som de nu har. Det er ganske vist i Betænkningen hævdet, at Aldersrenteboligerne og det sociale Boligbyggeri skulde være i Stand til at tage de Lejere, som evakueres fra de daarlige Bydele, men jeg er ikke sikker paa, at det er Tilfældet. Jeg ved i hvert Fald, at der rundt omkring i Landet findes Husvildeafdelinger og Boligbarakker, hvor Folk med lave Indtægter er nødt til at bo, fordi de ikke har Midler til at bebo en af de dyrere og mere moderne Lejligheder. Paa samme Tid som man sanerer Bydelene, nedlægger de gamle Boliger, maa man ogsaa sørge for, at der skaffes en Boligreserve af Lejligheder til en overkommelig Pris for de mindrebemidlede, der bor i de usunde Kvarterer. Jeg ved ikke, i hvor stor Udstrækning man kan skaffe Lejligheder til en overkommelig Leje, men jeg ved i hvert Fald, at det vil være uforvarsomt, at man nedriver de gamle Bydele, hvis man ikke har Sikkerhed for, at der findes Lejligheder til en overkommelig Pris for de Beboere, der fjernes fra de usunde Boligkvarterer.

Vi er, som sagt, Tilhængere af, at der oprettes et Boligtilsyn. Vi er Tilhængere af, at der gives Paabud om Istandsættelse og Forbedring af Lejligheder. Vi er ogsaa Tilhængere af Saneringen af de usunde Omraader; men om der ved de Bestemmelser, der er fastsat i Lovforslaget, træffes de

rigtige Foranstaltninger, kan der jo være noget delte Meninger om. Vi er f. Eks. ikke helt indforstaaede med Hensyn til den Maade, hvorpaa Lovforslaget løser Erstatningsspørgsmaalet. Enkelte Talere har givet Udtryk for, at naar man gik til Nedbrydning af udslidte Boliger, saa var det rimeligt, at man kun betalte Ejerne selve Grundprisen, og det mener vi maa være det rette, naar man skrider til Nedbrydning af Boliger, der er udslidte. Der er ymtet noget om, at Grundlovens § 80 stiller sig hindrende i Vejen for en saadan Ordning; men dette kan, som Sagerne ligger i Aar, ikke være nogen Hindring, thi Grundloven er jo til Revision, og den nødvendige Ændring i Grundloven kan foretages nu, hvis man er enig med os i, at saadanne Boliger ikke skal erstattes fuldt ud.

Men der er en anden Side vedrørende Erstatningsspørgsmaalet. Der er jo ikke tænkt paa Lejeren. Lejeren faar, bortset fra ganske enkelte Tilfælde, ikke Andel i nogen Erstatning. Her maa vi konstatere, at der er truffet langt bedre Foranstaltninger i Udlandet, end man foreslaar her. Andre Steder bydes der Lejeren en Erstatning for de Tab, de lider ved Nedbrydningen af de usunde Kvarterer. Nogle Steder er det i Form af en vis Affindelses-sum, 3 Maaneders Husleje, andre Steder i Form af Flytteudgifter og Tilskud til de nye Lejligheder, som de maa betale med en Overpris. Det vilde være rimeligt, om man ogsaa her i Danmark tog Hensyn til de Lejere, der tvinges over i dyrere Lejligheder, men ikke har Chancer for bedre økonomiske Vilkaar; der sætter dem i Stand til at svare de forøgede Udgifter.

Jeg mener, der ikke alene kan blive Tale om Erstatning til de Lejere, der flytter ud af Boligerne, og til de handlende, der maa forlade deres Butikker, men at der ogsaa kan blive Tale om Erstatning til de handlende, der lider Tab ved Nedbrydningen af disse Kvarterer, handlende, som ganske vist bliver boende, men faar deres Kundekreds ødelagt. Jeg vil henvise, at man i Udvalget tager disse Ting under Overvejelse og sørger for at komme Lejerne til Hjælp med en Erstatning under den ene eller anden Form.

Der er et Spørgsmaal vedrørende Boligtilsynet, som jeg vil gøre en Bemærkning om. Jeg har set efter i Lovforslaget og gransket, om dette Boligtilsyn er beregnet paa at skulle føre Tilsyn med Vedligeholdelsen af alle Boliger. Der staar ikke noget afgørende derom. Hvis man ser paa Lovforslagets § 2, faar man nærmest Indtryk